

Knjiga je v veliki četertini natisnjena, ima 25 pol in pol.

Če pomislimo važnost dela in njegovo obširnost, moramo reči, da je cena nizka.

Slovenci! to delo je posebno za nas Slovence imenitno, ker je besednjak staro-slovenskiga jezika. Možem, ki slovenšino ljubijo in častijo (in veliko tavžent je taci), ni tedaj treba rečnika posebno priporočevati. Z radostjo bojo ségli po njem, in svestismo si, da bo slovensko délo Slovence posebno med Slovenci mnogo kupcov našlo, ki jih bomo v versti rečniku pritiskanih naročnikov brali.

Vredništvo „Novic“ temu povabilu še to oznanilo pristavi, da rado naročivne pisma z denarji vred za napovedani gosp. Miklošičev rečnik prejema, če bi morebiti katerimu bolj priročno bilo, naročilo nam v Ljubljano poslati. Tode to prosimo, da se nam naročila berž naznanijo, da do 15. grudna postavljene dôbe ne zamudimo.

Novičar iz Ljubljane.

Včeraj je bil veliki zbor kmetijske družbe v Ljubljani. Snidilo se je čez 60 udov; pomenki so bili živi in važne reči so se sklenile. Drugo pot bomo od vsiga tega na dalje govorili. — Somenj sv. Ošpete se je dobro obnesel; ljudi je bilo silno veliko; kupci so práv zadovoljni. — Danes gré naš deželni poglavar — kakor slišimo — z nasvétam novih uradnikov na Dunaj; Bog daj! da bi izvoljeni bili tudi po vošilih dežele, in da bi se nova konstitucijna vlada ob novim létu s práv veselím zaupanjem začela! Kjer je zaupanje in ljubezin med vlado in ljudstvom, tam je tudi trdna podlaga sreče in miru, ki ju nemore premagati nobena nevihta. — Odbor Ljubljanske mestne srenje je položil na ministerstvo prošnjo, da naj bi železnica ne šla čez Latermanovo sprehajališe (Alee), ker bi po tem takim nar lepšikraj Ljubljanskiga mesta silno škodo terpel, in je nasvetoval, da naj okoli gorice „Rosenbach“ se pelje. — Z veseljem slišimo, da je ministerstvo úka sklenilo, da se ima naš sedanji slovenski pravopis v vsih šolskih knjigah rabiti. To je práv in potrebno, da bo saj enkrat konec otročjih abecednih razpertij! — Naš neprecenljivi demorodec, gosp. Matija Majer nam je poslal v Ljubljano zopet novo delice svoje neutrudljivosti, našim šolam v vajo slovenskiga pisanja namenjeno, pod naslovom: „Predpisi latinsko- in cirilsko-slavenski;“ prišli so na svitlo v slavni tiskarnici Haazeta v Pragi lično natisnjeni. Pa ne le mladosti, temuč tudi vsim Slovincam, ki se hočejo cirilsko brati in pisati naučiti, je vstregel gosp. Majer s svojim delam. — Gosp. profesor modroslovja, Dr. Unger nas bo zapustil, ker mu je ministerstvo vodstvo sirotnišnice na Dunaji z naslovom „cesarskiga svetovavca“ podelilo. — Kakor slišimo, je gosp. minister úka gosp. Drju. Miklošiču sostavo slovenskiga berila za gimnazije izročil. — Gospodična Vesel nas je pretečeno saboto v gledišu spet práv zlo razveselila z deklamacijo treh slovenskih poezij: „Sirotek“ po česki narodi pesmi od gosp. J. — „Odlasavec“ od gosp. M. Kastelica, in narodne krajske pesmi: „Kaj je ljubezin.“ — Kolera nas je, hvala Bogu! zapustila, in Bog daj! da bi nas tudi prihodnje poletje ne obiskala! Pa druga domača kuga, v svoji lastnosti popolnoma kolera enaka, nas še zmirej ni zapustila: namreč Ljubljanski dopisniki skriti pod p. in ***E. v Dunajskim Lloyd in Gracarci. Nevredno se nam zdí, z nesramnimi lažnjivci in z natolcevavnimi slinolisti le eno besedo ziniti; tedej le eno samo njinih vošil spolnemo in se po njih svetu v poslednjih 2 versticah h kmetijstvu vernemo, ki pravite:

„Hoc scio pro certo, quoties cum stercore certo, Aut vinco, aut vincor, semper ego maculor.“

Ne besedice tedej več s takimi ljudmi, „deren Handwerk ist die Lüge.“ — Gosp. vrednik „Praviga Slovence“ nam je zastran „Kolednika“ nekaj odgovoril, pa svoj odgovor na kmetijsko polje zavel, ktero se „Koledniku“ nikakor ne priliči, ki nima „kmetijska praktika“ biti. — Minister kmetijstva in rudarstva gosp. vitez Tinnfeld je bil v pondeljik čez noč v Ljubljani, in se je v torek zjutrej v Idrijo podal, ondašnjo rudarijo ogledat.

Novičar iz mnogih krajev.

Presvitli Cesar so se — kakor Dunajske novice pišejo — pretečeno nedeljo zvečer v Prago podali, kjer zdej spet cesar Ferdinand stanujejo, in bojo kakih 8 ali 10 dni tam ostati. Dva ministra sta jih spremila. — Na česki meji proti Saksonskim in Parskim stoji čez in čez avstrijska armada, ki bo v malo tednih z vsim orožjem takó previdena, da bo v stanu, če bi treba bilo, kamor koli marširati. Namén pa, zakaj de tolikšna armada tukaj stoji, še ni znan. — Nemška reč še sicer zmirej ni poravnana, in Bog vé, kakó se bo iz takó zapletenih reči na Nemškem štréna izvila! — Od Madžarov, ki so na Turško bežali, pišejo Dunajske novice, da je cela tropa ogerskih begunov iz Vidina v Šumlo (turško terdnjavo v Bulgarii) peljana bila. 30. kozoperska je šla prva trôpa — 400 Poljcov, — general Bem, ki se zdej Murat Paša imenuje, je bil njeni vodnik; z njim sta šla tudi nekdanji ogerski minister Messaros in pa grof Vay. 31. kozoperska je šla druga trôpa — 102 Lahov; njih vodja je bil grof Monti. 1. listopada je šlo 165 poturčenih Madžarov, Lahov, Poljcov, — Stein je bil njih vodja. 3. listopada je šlo 320 večí del Madžarov, med kterimi je bil tudi Košut z velikim belim peresam na klobuku, grof Kazimir Batthyani, oba Perceljna in Poljec Przyemski. Tudi okoli 40 žensk je bilo zraven, ki so péš šle ali se peljale. Grofinja Batthyanova se je sama peljala v kočii. Čudno je bilo viditi to preselitev! — Sultan je 14. kimovca rusovskimu caru pisal, da bo nad Ogerskimi baguni takó čul, da ne bo nihče v stanu, kakšno novo prekučijo napraviti. — Ministerstvo misli, na Ogerskim seliša za uboge napraviti, kterim bo še ne obdelana zemlja izročena, da jo bojo obdelovali, in takó rodovitnost dosihmal zapušene zemlje pospešili, sebi pa iz revšine pomagali. — Ogerski general Klapka je dobil na 5 krajih severne Amerike prostorni svét, kjer se misli z mnogini Ogri vseliti. — Bêre se, da so morivca grafa Lamberga v Peštu zašacili, ki se Kolossy imenuje. — Ni res, da bi se bila v Aziatski Turčii človeška kuga prikazala, kakor so nektère novice hrup zagnale. Graf Stürmer, c. k. avstrijski poslanec v Carigradu je 30. oktobra veselo oznanilo razglasil, da ni nikjer kuge v imenovanih deželah, da se tedej bližnjim avstrijskim deželam ni nič bati. — Česke „Narodne Novine“ oznanijo prošnjo, ki so jo učitelji Rakoniške kresije ministerstvu úka predložili, da naj se usmili revniga učiteljskiga stanu. Silna potreba je zares, da se takó imenitni pa dosihmal takó silno zaterti stan ljudskim učiteljem po deželi polajša in poboljša — pa treba bo tudi skerbeti, da bojo prihodnjic le vredni možjé za učeníke postavljeni. — V Bolonji se je unidan govorilo, da se bo maršal Radecki v Portici k sv. očetu Papežu podal, in ga v Rim nazaj spremil. Ko se je Papež unidan iz Beneventa zopet v Portici nazaj podal, se je na poti lahko prepričal, da je njemu ljudstvo serčno vdano. —